

Nica bulletin no. 42 Februari 2015

25

Dit bulletin is bedoeld voor leerlingen, ouders, bestuur, directie, leerkrachten, sponsors en adoptieouders om op de hoogte te blijven van de voortgang van onze schoolprojecten in barrio Laureano Mairena , Managua te Nicaragua.

Timo Eversen

Timo staat in de startblokken om zijn minor in Nicaragua te beginnen.

Mijn naam is Timo Eversen en ik ben derdejaars student leraar geschiedenis aan de Han in Nijmegen. Vanaf 19 februari 2015 ga ik voor mijn minor onderwijs in internationaal perspectief naar Managua toe om op het Colegio Mundial de leraren te gaan helpen. Ik heb altijd al een voorliefde voor Latijns Amerika gehad en heb nu onwijs veel zin om ondergedompeld te worden in de Nicaraguaanse cultuur! Zodra ik in Nicaragua ben zal ik wekelijks een blog bijhouden over hoe het me daar aangaat. De link daarvan is: <http://timoinnicaragua.waarbenjij.nu> Nog twee maandjes wachten en dan gaat mijn avontuur beginnen!

Timo is er inmiddels helemaal klaar voor. Hij wil ook sportlessen verzorgen met de

docenten samen. En ook op computergebied is er genoeg te doen op ons Colegio. Hij is 19 februari vertrokken en goed aangekomen.

Open Dag

Het is een tijdje rustig geweest maar de open dag komt eraan en dan gaat het snel richting 30 juni voor de Nicaraguadag. Het cijfer 25 bovenaan bij het begin geeft aan dat de stichting 25 jaar bestaat. De loterijopbrengst was € 301,55

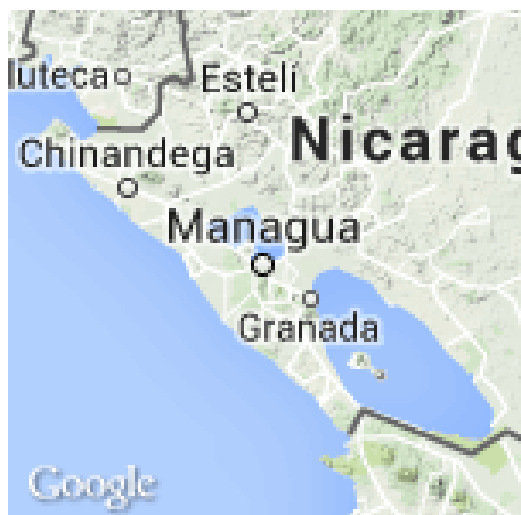

De 1ste jaarklas en 2de jaarklas met de grootste opbrengst zijn afgelopen maand gaan eten in het wereldrestaurant Triavium.

Namens het stichtingsbestuur
Jan Hein Hoftijzer

De eerste dag in Nicaragua

Hallo allemaal,

Hier vanuit het heerlijk warme Managua mijn eerste blog in Nicaragua, eindelijk! De vlucht verliep soepel en 17 uur na mijn vertrek ben ik geland in Managua. Daar stond Bart van Salto Adelante mij al op te wachten. Na een kort autoritje van een kwartier waren we al bij mijn appartement aangekomen. Na het ophangen van de klamboe en het opmaken van het bed ging ik gauw slapen.

Vanochtend had ik met Bart afgesproken om naar de school te gaan en een deel van deze buurt van Nicaragua te verkennen. De school is om de hoek dus dat is heel fijn. De allerkleinste waren net klaar met de les (om half tien al!) want er was iets te vieren. De inhoud van de pinata (wat bestond uit allerlei snoepjes) werd gretig door de kindjes opgegeten. De kinderen wisten al van mijn komst af en zodra ze mij zagen stoven ze op me af. Toch heerst er hier wel een bepaalde discipline want eerst wilde de directrice en de kleuterjuf met me praten en pas toen zij een seintje gaven spraken de kleutertjes me aan. Ze vonden het heel leuk dat er weer zo'n vreemde Nederlander was en wilde alles van me weten. Toen de meeste kleuters de weg naar het eetkraampje al weer hadden gevonden ging ik naar de klassen 1 t/m 6 (het Nederlandse groep 3 t/m 8) toe om de docenten en de leerlingen te ontmoeten. Het is sowieso al bewonderenswaardig dat de leerlingen hun concentratie erbij kunnen houden als er buiten iets van 60 uitzinnige kleutertjes rond razen. In elke klas moest ik me natuurlijk even voorstellen en ik werd

bedolven onder een enorm hard geroep van Hola! Toch viel mij hier ook weer op dat de discipline behoorlijk hoog was want de leerlingen zeiden alleen wat als de lerares aangaf dat het mocht. Er zijn alleen maar leraressen op de school, het onderwijs in Nicaragua is echt een vrouwenwereldje. Er is wel een ICT man genaamd Rommel. Wat leuk was om te zien is hoe vrolijk en blij de kinderen zijn terwijl sommige in armoede leven en het behoorlijk moeilijk hebben. Gelukkig is er op het Colegio Mondial een gaarkeuken en krijgen de kinderen elke doordeweekse dag te eten op school.

Nadat ik me had voorgesteld aan alle klassen en met alle leraressen had gesproken liet Bart me zien hoe de bussen hier werken en gingen we naar het winkelcentrum toe. Omdat de werkloosheid hier heel hoog is zie je overal langs te straat bedrijvigheid van Nicaraguanen om toch aan geld te komen. Voor mij als nieuweling is het niet te doen om de bushalte te vinden. Dit komt omdat de borden en palen gestolen zijn om om te smelten, ditzelfde geld voor de putdeksels waardoor je moet uitkijken waar je loopt. Ik weet nu in ieder geval waar de bushaltes zijn die ik nodig heb dus voor mij is het niet meer zo'n probleem. Ik val als lange blanke man wel op dus ik wordt vaak aangesproken (vooral door vrouwen) waar ik vandaan kom. De gemiddelde Nicaraguaan is enorm vriendelijk, er zijn er echter wel een aantal die de hele dag dronken op een straathoek staan en om geld vragen. Rondlopen in Managua is enorm leuk, niet vanwege indrukwekkende gebouwen want die zijn er niet echt maar meer vanwege het enorme cultuur verschil. Als nuchtere Nederlander kijk je je ogen uit bij de uitbundige Nicaraguanen.

Na uiteindelijk de benodigde boodschappen gekocht te hebben ging ik weer naar mijn appartement. Het is hier nu iets voor 5 uur in de middag en ik zit hier lekker in mijn overkapte buitenplaats dit blog te schrijven. Het is hier boven de 30 graden maar door de lage luchtvochtigheid en het koele briesje is het heerlijk. Maandag ga ik echt beginnen op het Colegio Mondial! En dan volgt snel een nieuw blog met foto's!

Groetjes Timo!